

متن پرسش

سلام علیکم: با تبریک ماه مبارک رجب و ایام سرور اهل البیت (ع) ۱. آیت الله جوادی آملی در تفسیر تسنیم ذیل آیه «انی جاعلک للناس اماما» مطابق همان نظر مرحوم علامه طباطبایی، درباره اینکه معنای امامت در این آیه چه هست، می‌فرمایند منظور ولایت باطنی و تکوینی و ایصال الی المطلوب در طریق هدایت است که خداوند برای حضرت ابراهیم (ع) و ذریه ایشان قرار داد. در عین حال یکی از مصادیق ولایت تکوینی و باطنی، معجزات و کرامات و هدایت معنوی انسانها هست. سوالم این هست که معجزاتی که پیامبران ارائه می‌دهند هم آیا مصداق ولایت تکوینی است و هر پیامبری که معجزه و خرق عادت برای اثبات نبوت و حقانیت خویش ارائه کرد، در مقام امامت است؟ ۲. آیا پیامبری هم پیش از حضرت ابراهیم (ع) در مقام امامت قرار گرفت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ظاهراً امامت با حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» شروع شده به اعتبار آن که جهان جدیدی در زمان آن حضرت شکل گرفته است که قبل از آن جهان، جهان تمدن‌ها و شهرها نبود و امامت نوعی حضوری قدسی است در عین مدیریت اجتماعی. تصور بنده از آیه‌ی مذکور آن است که چون خداوند بعد از آن امتحانات به حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» فرمود: «انی جاعلک للناس اماما» و بعد هم بنا شد در افق شخصیت آن حضرت، نسل در نسل این هویت ادامه یابد، باید امامت با نوعی حضور تاریخی همراه باشد، در عین حضور قدسی که دست در تکوین دارد. موفق باشید